

песма останало, Да съ пее, да съ прикажуве. *М. 173.* Заварих трима гавазни, За тебе, Петра̀на, приказват И си на мене рекохъ. *Д. 51, 17—19.* „Че ти е чедо разумно — Я хайде да ѝ прикажемъ, Че ѝ е свекърва душманка“. *Ч. 291.* Тогай ми веле неговъ шаренъ конь Со вискомъ на стопанъ приказува. *М. 143.* Почти всѣ́кий день отъ момковы отивать по една—дѣѣ-три зѣлвы—калины-малины при годеницѣ-тѣ—булѣ си, кое да приказватъ съ немъ, кое да ѝ помагатъ. *Ч. 71.* Годеница-та прѣзъ цѣло-то си годеничество не смѣе съ никой чюждѣ ѣргенъ да приказва. *Ч. 72.* Прощавайте, чѣрни очи, Ви от менѣ и аз от вазн, Че нема веке да ся виждами Нито пак веке да приказвами. *Д—75, 14—17.*

Приказва́тъ с. м. разскащикъ: Приказвачъ-тъ на тоя лѣтъ казва, че много пѣти сполучливо го былъ опиталъ. *Л. Д. 1871 р. 146.*

При́казка с. ж. **При́казчица** *ум.* 1) рѣчь, разговоръ, бесѣда: Безъ майкѣ не щѣше ни приказкѣ да има за чловѣчество-то. *Д. Д. 1869 р. 146.* Дѣ станеше, дѣ сѣднеше, това му бѣше приказката: „Господь ма поживи да съмъ честитъ, да видя въ село-то черква, да ли ще ма поживи да видя при нея и едно школьо“. *Зк. 17.* Въ това врѣмѣ покрай единъ плетъ двама момци още стояхъ на приказка. *Зк. 180.* 2) разсказъ: „Вие Господине, може бы да ся уморихте и да ви ся урази вече да слушате моп-ты приказки. *Л. Д. 1869 141.* Никой още не ся бѣ свѣстилъ отъ страшны-тѣ приказки за оныя яѣща, ковто бѣхъ станѣли въ царскы-тѣ дворовы. *Р. 91.* Тѣ поучавать (дѣтцата) съ различни приказчицы на рядъ и благоправіе. *Л. Д. 1869 р. 226.* 3) сказка: Народни приказки записани отъ Ц. Гинчова. *Пс. 3, 173.*

Приказли́въ *пр.* 1) разговорчивый: Гиздави, гизливи и приказливи моми. *Зк. 108.* Кръчмарьтъ старецъ бѣше, колкото любопитенъ, толкозъ и приказливъ. *Пс. 2, 121.* 2) разговорный, повѣствовательный: Трѣбва... да ся напишѣтъ за ученици-ты въ училища-та всѣчки науки въ сло́гъ приказливъ. *Л. Д. 1869 р. 193.*

При́казница с. ж. **При́казничка** *ум.* разсказъ, сказка: Моятѣ приказничка ще да отвори очите баремъ на едно чернооко дѣвойче. *З. 1.* Трѣбва да имаме издадени на едно отъ всяка българска областъ, поне по една народна пѣснь или приказница. *Л. Д. 1870 р. 127.*

Приказнича́ръ с. м. разскащикъ, нувелистъ: Въ тѣхъ Пушкинъ показа на всѣчки по него русскы нувелисты (приказничяри) что трѣбува на единъ хубавъ романъ изъ народный животъ. *Л. Д. 1875 р. 59.*

При́казниченъ *пр.* сказочный: Ние знаеме изъ приказниченѣна наша история на Гръция, че Агамемнона е убила неговата жена Клитемнестра. *З. 341.*

При́казъ с. м. 1) въ выраж. на приказъ, на диво: Де видишъ